

Infern în paradisi

Joi, 20 ianuarie 2005

Gili Cârstea

Agentele de presă transmit imagini șocante din zonele lovite de valurile seismice în 26 decembrie 2004. Multe reportaje sunt intitulate "Infern în paradisi," aceasta nefiind deloc o descriere exagerată. Pierderile de vieți omenești și bunuri materiale sunt teribile, iar paradisiul exotic din insule a devenit un infern. Numărul morților a depășit o sută șaptezeci de mii, iar supraviețuitorii sunt acum amenințați de alte pericole mortale. Omenirea întreagă urmărește operațiunile de salvare și participă la colectarea de fonduri pentru sinistrați.

Pentru observatorii marii controversă, există un eveniment infinit mai devastator decât tot ce s-a petrecut pe această planetă vreodată, și care poate fi numit "Infern în Paradisi" dincolo de orice metaforă. Este vorba de lovitura cumplită pe care a primit-o Planeta Reședință a universului atunci când Lucifer, heruvimul acoperitor, a început să împrăștie zvonuri mincinoase printre îngerii. Legea lui Dumnezeu, fundamentul neprihănirii, era pusă în discuție, iar îngerii erau îndemnați să se despartă de izvorul vieții, să renunțe la locuirea Duhului Sfânt în ei, pe care Lucifer o acuza a fi o unealtă de control, o legătură a sclaviei, o zgardă infamă în mâna unui Dumnezeu egoist.

Lovitura a fost un șoc teribil pentru armonia și pacea Paradisiului. Cea mai mare parte a îngerilor au fost aproape convinși că Lucifer are dreptate, iar rebeliunea risca să se întindă pe alte planete. Deja a treia parte a îngerilor comiseseră actul sinucigaș, desprinzându-se de natura divină, în ciuda apelurilor disperate ale Părintelui lor că decizia aceasta este fatală. Minciunile diavolului au declanșat o urgie greu de imaginat astăzi, iar efectele lor asupra minților puternice ale heruvimilor și serafimilor au fost uluitoare. Confrunțați cu logica amețitoare a unei minți conspiraționale, îngerii nu au mai reușit să discearnă frumusețea simplă și delicată a neprihănirii. Rebeliunea se întărea pe zi ce trecea, producând un val ucigaș care nu mai putea fi oprit prin mijloacele obișnuite ale explicațiilor și apelului la rațiune. Infernul explodase în Paradisi. Fărădelegea începuse să cangreneze trupul colectiv al familiei lui Dumnezeu. Se impuneau măsuri drastice, fără de care locuitorii cerului ar fi pierit până la unul.

Atunci a intrat în acțiune planul de extremă urgență al legământului cel veșnic. Mielul lui Dumnezeu s-a așezat între vii și morți, iar urgia a încetat (Numeri 16:48). Dumnezeu Fiul a

fost "lovit de moarte" de propaganda otrăvită care producea desprinderea îngerilor de izvorul vieții. Trupul Său, carbonizat de trăsnetul care s-a abătut asupra rebelilor, a stopat separarea în lanț care se declanșase deja, și care ar fi produs nimicire totală. Acest gest, complet neînțeles de noi, a asigurat principiul fundamental din Paradis, libertatea de alegere, fără a periclita fundamentul neprihăririi, legea lui Dumnezeu, caracterul Său.

Omenirea crede că păcatul și moartea sunt treburile planetei pământ, fără să înțeleagă că Infernul a izbucnit în Paradis, că moartea a lovit exact în centrul universului, și tot de acolo a venit soluția salvatoare. La noi au sosit doar undele de șoc, dar epicentrul a fost pe "muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei," magnificul munte Moria de unde Mielul lui Dumnezeu nu s-a mai întors. Acest sacrificiu este sursa inepuizabilă a farmecului inegalabil al lui Hristos, care a prezentat omenirii jertfa infinită a lui Dumnezeu în limbajul accesibil omului căzut. El deschide o fereastră spre criza apărută în lumea păcii, atunci când neprihănirea a fost contestată, acuzată și proscrisă. Când vom avea o perspectivă largă asupra dezastrului imens produs de păcat în univers, vom aprecia cum se cuvine calea neprihăririi, singura variantă acceptabilă în procedura lui Dumnezeu cu păcatul și păcătoșii.